26/06/2020

Чланови комисије за вјерске слободе САД-а: У Црној Гори се прогоне хришћани

У ауторском чланку “У Европи је на снази прогон јевреја, муслимана и хришћана. Са тим се мора одмах престати!”на порталу newsweek.com Џони Мур и Нури Туркел, повјереници Комисије за међународне вјерске слободе Сједињених Држава које су именовали предсједник Доналд Трумп као и предсједница Дома Ненси Пелоси, дотичу се и спорног Закона о слободи вјероисповијести у Црној Гори. Они констатују да су у Црној Гори овим Законом нападнути хришцћани. Од децембра трају протести након усвајања Закона о религији за који многи вјерују да ће Влади омогуцћити одузимање вјерске имовине. Српска православна црква с правом се боји да закон служи као изговор за одузимање имовине. Ова забринутост довела је до великих и сталних протеста широм земље. Забрана вјерских окупљања током пандемије КОВИД-19, додатно је повећала тензије. Џони и Нури посебну пажњу посвећују привођењу Митрополита Амфилохија, једног од најпознатијих црквених великодостојника. Они се критички остврћу на прилично уздржан став европских званичника на овакво гоњење хришћана. Нарочито је неоправдана одлука да Европска комисија не продужи позицију специјалног

изасланика Европске уније (ЕУ), чији је мандат укључивао промовисање слободе вјероисповести и вјеровања.

У наставку доносимо интегралан превод објављеног текста.

Активисти за људска права често не размишљају о земљама попут Француске, Њемачке, Белгије, Црне Горе, Бугарске и Холандије, када брину о кршењу вјерских слобода.

Праве грешку.

Широм европског континента погоршава се позиција вјерника различитих религија. Вријеме је да заговорници ових идеја престану давати Европи „пропусницу“ када су у питању људска права. Прошле године четири од десет европских Јевреја пријавило је да сматрају да треба да емигрирају из матичне земље, јер брину за своју сигурност. Иста анкета је показала да је скоро половина испитаних била жртва најмање једног антисемитског инцидента у последњих дванаест мјесеци. Инциденти нису изоловани.
Као што је наведено у Годишњем извештају Америчке комисије за међународне вјерске слободе за 2020.годину, антисемитизам је у алармантном порасту у Европи готово у свакој земљи са значајним процентом јеврејског становништва. Француска, земља са највећим процентом јеврејског становништва на континенту, имала је пораст антисемитизма од 27 посто. У Уједињеном Краљевству је дошло до повећања антисемитизма за седам посто, док је Лабуристичка странка такође имала историјски обрачун са растућим антисемитским ставовима унутар својих редова. У Њемачкој се повећало за око 12 посто. У Холандији, родној земљи Ане Франк, повећало се за 35 посто у односу на 2018. годину.
Статистика може прикрити стварну проблематику када дође до питања живота или смрти. Физички напади на Јевреје догодили су се у многим европским земљама. У можда најсуровијем антисемитском нападу прошле године, нападач у Халу, Њемачка, покушао је да провали у локалну синагогу током службе Иом Кипур – након што су њемачке власти одбиле захтјев за пружање полицијске заштите. Посебна сигурносна врата која убица није могао да се разнесе представљала су једини спас од масакрирања педесетак и више Јевреја који су били на молитви.
Многи европски Јевреји такође сматрају да су њихови вјерски обичаји под правним нападом. Само ове недеље, предсједник Конференције европских рабина, рабин Пинкас Голдшмит, издао је саопштење упозоравајући на предлог закона који су предложили белгијски законодавци, а којим би се забранила- шехита, начин клања животиња у складу са јеврејским законом.

Неке европске земље такође су тражиле забрану клања животиња у складу са муслиманским традицијама. Амерички специјални изасланик за праћење и борбу против антисемитизма, Елан Кар, назвао је ове законе „срамотним“.

Све се ово догађа у времену у којем је још присутно живо сјећање на холокауст. Међутим, напади на вјерске слободе у Европи протежу се и изван антисемитизма. Извјештај истраживачког центра Пју показује да је Европа доживјела једно од највећих повећања државних ограничења вјерских активности у периоду од 2007. до 2017. године, а велики дио такође одражава пораст насилних напада и дискриминације усмјерених на муслимане широм континента. На примјер, Француска је забранила потпуно покривање лица 2011. године, а Молдавија је забранила муслиманима клањање на јавним мјестима 2012. године. Дискриминаторне акције влада нису уперене само према Јеврејима и муслиманима у Европи.

У Црној Гори су нападнути и хришћани. Од децембра трају протести након усвајања Закона о религији за који многи вјерују да ће Влади омогућити одузимање вјерске имовине. Српска православна црква с правом се боји да закон служи као изговор за одузимање имовине. Ова забринутост довела је до великих и сталних протеста широм земље. Забрана вјерских окупљања током пандемије КОВИД-19, додатно је повећала тензије, протести су довели до привођења неких од најпознатијих православних лидера у земљи – укључујући и овонедељно саслушавање Митрополита Црне Горе Амфилохија, (други пут ове године).

Умјесто да буде заговорник међународних вјерских слобода, Европа занемарује посвећеност овом основном људском праву у иностранству. Европска комисија недавно је одлучила да не продужи позицију специјалног изасланика Европске уније (ЕУ), чији је мандат укључивао промовисање слободе вјероисповести и вјеровања.

Затим ту се надодаје и европска спољна политика, посебно у односима са Кином. Док Кина наставља да ескалира своју антимуслиманску и антихришћанску унутрашњу политику, одређени европски лидери за то дају дозволу – што најбоље илуструју заиста апсурдне и кукавичке ријечи високог званичника ЕУ за спољна питања, Џозефа Борела, “Не мислим да Кина игра улогу која може угрозити мир у свијету.”

Док су неки европски лидери изјавили у УН-у да осуђују напад Кине на вјерске слободе, тужна је истина да поступци других европских влада ријетко одговарају тим ријечима.

Бугарска је, на примјер, била вољна да врати пет Ујгура назад у Кину, где је влада заточила милионе Ујгура и других муслимана у концентрационим логорима. Они су намјеравали да то ураде док Европски суд за људска права није блокирао тај потез у фебруару.

Довољно је рећи да се стање људских права у Европи брзо погоршава. Историја нас подсјећа да је вјерско прогонство претходница културног уништавања и етничког чишћења – и да, такође и геноцида. Европа би – због своје историје – требала да зна боље. Као повјереници америчке Комисије за међународну вјерску слободу, и познавајући добро америчку борбу и њене недостатке, дужни смо упозорити Европу: Ниси изузета од обавеза које пласираш свијету да прихвати.
mitropolija.com